

च्यते । तत्र ब्रीह्याग्रयणस्य काल उक्तः, वसन्तो यवाग्र-
यणस्य । तत्र हि तेषां प्रथमः पाक इति तन्त्रे
विशेषाभावात् उभयोः सहचनं तयोर्धाय्ये विराजौ
च भवतः । “इतरत् पौष्णमासं तन्त्रं वैराजम्” इत्येता
वतैवोक्तेऽपि तावन्मात्रविकारसिद्धौ सत्यां धाय्याविराज-
ग्रहण विकल्पेन दृष्टान्तोरपि प्रापणार्थम् १२ । आद्ययो-
र्विकल्पेनैता देवता गृह्यन्ते । यदि श्यामाकाग्रयणमस्या-
मेवेष्टौ समानतन्त्रेण क्रियते तदा सोमसूतीयो भवति १३ ।
इन्द्राग्नोः सोमस्य चोक्ता याज्यानुवाक्यादृतिः” १४ ।
“य आहिताग्निराग्रयणेनानिद्धा प्राप्नीयात्” श्रुतिः अतो-
ऽकारणे दोषश्रवणान्नित्यत्वम् । अतएव कर्कपद्धतौ नित्यानि
तु अग्निहोतृदर्शपौष्णमासदाद्यायणाग्रयणपशुचातुर्मास्या-
दीनि अवश्यं कर्त्तव्यानीत्युक्तम् । २तन्निमित्तकेष्टौ नवशस्तेष्टौ
स्त्री गौरा० ङीप् । “इन्द्रेण सहितं यस्य हविराग्रयणं
सूतम् । अग्निराग्रयणोनाम भानोरेवान्वयस्तु स इत्युक्ते
इत्थैवान्वयजे वज्रभेदे पु० । उपचारात् ४आग्र-
यणकाले “ब्रीह्याग्रयणानन्तरं यवाग्रयणादवांग्ब्रीहि-
भिरेव दर्शपौष्णमासौ कार्यौ यवाग्रयणानन्तरं प्राग्-
ब्रीह्याग्रयणादयवैरेव । अथवा ब्रीहिभिरेव इति” कर्कः ।
“शस्यान्ते नवशस्तेष्ट्या तथर्त्तन्ने द्विजोऽध्वरैः” मनु-
व्याख्यायां पूर्वोर्जितधान्यादिशस्ते समाप्ते शरदि
यवानामिति सूत्रकारवचनात् असमाप्ते पूर्वशस्ते नव-
शस्तेत्पत्तौ आग्रयणेन यजेतेति शस्त्रयस्थानियतत्वात्
धनिनां बहुहायनजीवनोचितशस्त्रसम्भवाच्च” कुल्लु०
आग्रयणञ्च कर्माशुद्धकाले न कर्त्तव्यम् यथोक्तम्
“वाप्यारामतडागकूपेत्यादिनोपक्रम्य” “गोदानामग्रहयण
प्रपाप्रथमकोपाकर्मवेदव्रत”मित्यादीन्युद्दिश्य “श्रवण-
योर्वेषं परीक्षां त्वज वृद्धत्वास्तशिशुत्व इज्यसितयोर्न्युना-
मासे तथा” सूहृ०चि० उक्तेः । “सोमयोगादिकर्माणि
त्याज्यानि स्युर्भलिन्नुचे । तथैवाग्रयणाधानचातुर्मास्या-
दिकान्यग्रहपि” ग०परि० उक्तेः । “बाले वा यदि वृद्धे शुक्रे
वास्तं गते गुरौ । मलमासइवेतानि वर्जयेत्” वृद्धगर्गात् ।
आग्रह पु० आ+ग्रह-अप् । १आवेशे आसक्तौ अभिनिवेशे
“चलेऽपि काकस्य पदार्पणग्रहः” नैष० । २आक्रमे
३अनुपहे ४ग्रहणे च ।

आग्रहायण पु० अग्रहायण्या ऋगशीर्षनक्षत्रेण युक्ता पौष्ण-
मासौ आग्रहायणी अस्यत्व मासे ज्योत्स्ना० अण् ।
१चान्द्रमार्गशीर्षे मासि अग्रहायण्या युक्ता पौष्णमासौ अण् ।

२चान्द्रमार्गशीर्षमासपौष्णमासां स्त्री । “आग्रहायण्या
जङ्घं तिसृष्वेवाष्टकासु” श्रुतिः । “कार्तिक्या आग्रहायणी
मासे” सि०कौ० । यथा च ऋगशीर्षनक्षत्रसम्बन्धात्
मासस्य मार्गशीर्षत्वं तथोक्तम् सू०सि० “नक्षत्रनाम्ना
मासास्तु ज्ञेयाः पर्वान्नियोगतः” इति “पूर्वमासां ऋग-
शीर्षनक्षत्रयोगात् मार्गशीर्षश्चान्द्रमासः ऋगशीर्ष एव अग्र-
हायणीनामा पौष्णमासां तत्सम्बन्धयोग्यत्वमेव तदर्थः अत
एव “कार्तिक्यादिषु संयोगे कृत्तिकादि द्वयं द्वयम् ।
अन्योपान्त्यौ पञ्चमस्य त्रिधा मासत्वं सूतम्” सू०सि०
तेन कृत्तिकारोहिणीभ्यां कार्तिकी ऋगाद्राभ्यां
मार्गशीर्ष इत्यादि क्रमेण नक्षत्रद्वयसम्बन्धस्ततोक्तः ।

आग्रहाय(ण)णिक न० आग्रहायण्यां देयस्य वृज् ठञ्
वा । आग्रहायण्यां देये ऋणे ।

आग्रहायणिक पु० आग्रहायणी पूर्वमासस्त्रिमासे ठक् ।
चान्द्रमार्गशीर्षे मासि । [(अग्रदानो) विभ्रि ।

आग्रहारिक ति० अग्रहारोऽपभागोनियतं दीयतेऽस्मै ठञ् ।

आग्रायण पुंस्त्री अग्रनामकस्य ऋषेः गोत्रापत्यम् नडा०
फक् । अग्रनामर्षेः गोत्रापत्ये १अग्रेऽयनं शस्यस्यास्यस्य
ज्योत्स्ना० अण् । २नवशस्तेष्टौ ।

आघट्टक पु० आघट्टयति रोगान् ख्वुल् । रक्तापामार्गे
राजनि० चालके ति० । [नयां नमस्ततः” माघः ।

आघट्टना स्त्री आ+घट्ट-युच् । चालनायां “रणद्विराघट्ट-
आघट्टित ति० आ+घट्ट-क्त । चालिते ।

आघमर्षण न० अघमर्षणे विहितम् अण् । अघानां नाश-
नाय विहिते सूत्रभेदे अघमर्षणशब्दे तच्च दर्शितम् ।

आघर्ष पु० आ+घर्ष-घञ् । मर्द्दने “गण्डस्यलाघर्षगलनुम-
दोदक” माघः । भावे ल्युट् । आघर्षणमयत्वं न० ।

आघाट पु० आ+हन-कर्त्तरि संज्ञायां घञ् घृ०
नि० तस्य टः । १अपामार्गे २ आघातके ति० ।
“यत्नाघाटाः कर्त्तर्यः संवदन्ति” श्रुतिः ।

आघाटिन् ति० आ+हन-णिनि घृ०नि० । आघातके
“आघाटिभिरिव धावयन्” ऋ०१,०,१४६,२ ।

आघात पु० आ+हन-घञ् । १बधे २आहनने ३ताडने च
तीव्राघातप्रतिहततरुसम्बलम्नैकदन्तः” मेघ० । “अभ्य-
खन्ति तटाघातं निर्जितैरावतागजाः” कुमा० । “सूता-
घातः स उच्यते” सुश्रुतः । आघारे घञ् । ४बधस्थाने ।
“आघातं नीयमानस्य बध्यस्वेव” ।

आघातन न० आहन्यतेऽल आ+हन-स्वाध् णिच्-आघारे